

W. J. BRUINS SLOT, *Diagnostiek, behandeling en pathologische anatomie der thyreotoxicosen*. 300 bladzijden met 10 afbeeldingen. Uitg. EDUARD IJDO, Leiden, 1932. Proefschrift Leiden.

Een bespreking van het kropvraagstuk gaat als inleiding aan een uitgebreide literatuurstudie der thyreotoxicoses (471 publicaties) vooraf. De hoofdschotel wordt gevormd door de bespreking van de ervaringen der laatste vijf jaren, in de Interne Cliniek te Leiden opgedaan bij de diagnostiek en behandeling van lijdens aan thyreotoxicose. Een principieel verschil tusschen de volledige ziekte van BASEDOW en de hyperthyreoses wordt niet erkend; het bestaan van een exophthalmus wordt gesteld als grondslag eener scheiding der twee. Verhooging der grondstofwisseling is wel het belangrijkste, doch niet een absoluut criterium der thyreotoxicose. Bij acute vormen kan getracht worden genezing te verkrijgen door een rustkuur en sedativa; blijft verbetering uit, dan is een meer actieve behandeling wenschelijk.

De resultaten der operatieve therapie en der Röntgenbestraling worden uitvoerig besproken.

Schrijver is een warm voorstander van de voorbereidende LUGOL-behandeling volgens PLUMMER, van elken lijder met een thyreotoxische struma, bij wien tot operatie besloten wordt; maar waarschuwt met nadruk tegen ondoordachte jodiumbehandeling.

Deze degelijke arbeid is een zeer welkome bijdrage tot onze kennis van de toxische struma in Nederland.

R. DE JOSSELIN DE JONG.

G. H. ROGER et L. BINET, *Traité de Physiologie normale et pathologique*. Tome VI. Circulation. Uitg. MASSON et Cie. Paris. 1932. Prijs ing. 60 fr., geb. 100 fr.

Aan dit deel hebben DEMOOR, FABRE, H. FRÉDERICQ, HERMANN, MATHIEU en DE WAELE medegewerkt. Het schijnt mij in opzet en samenstelling bijzonder goed geslaagd. De opeenvolging der hoofdstukken is nog de oude logische: bloedsomloop in het algemeen; hart (mechanica, algemeene physiologie der hartspier, innervatie, elektrische verschijnselen); mechanica van den bloedsomloop; bloeddruk in de slagaderen; haarvaten. Er is samenhang tusschen de onderdeelen; het geheele boek vormt één geheel. Typisch Fransch is, dat ook hier weer naast de moderne behandeling der allermooiste problemen enkele zaken uit de oude doos, vol piëteit zijn aangehouden. Zoo vindt men bijv. bij de registratie der hartbewegingen nog steeds beschreven de *cardio-myographie simple* en de *pince cardiographique*, beide van MAREY, beide geïllustreerd met de bekende gracieuse houtsnootjes uit diens boek van 1881. Trouwens, zijn de krommen die men met deze technieken verkrijgt in eenig opzicht minder goed en minder bruikbaar dan de ten onzent nu eenmaal algemeen gebruikelijke suspensiemethode van GASKELL, die wij die van ENGELMANN noemen?

Dit deel is bijzonder aanbevelenswaardig: het is leerzaam en wetenschappelijk uitstekend.

G. VAN RIJNBEEK.